

Anyagi fegyelem megszilárdítása a csapatok gazdálkodásában

Jenovai József alezredes

A Magyar Néphadsereg annak ellenére, hogy termelő tevékenységet nem folytat, mégis a népgazdaságnak összvagyonai értékéhez viszonyítva jelentős és nagy mennyiségű anyagi eszközökkel rendelkezik. Az anyag minden társadalmi rendszernek a létalapját képezi, ugyanez visszavezethető a hadseregre is. Az anyagi eszközök mennyisége, minősége közvetlenül elősegíti és biztosítja hadsereg harcalkézségét, kiképzési színvonalának emelését, korszerűsítését, a személyi állomány szolgálati, élet- és munkakörülményeinek javulását.

A rendelkezésre bocsátott anyagok hadrafoghatóságának biztosítása, szabályszerű tárolása, kezelése, megőrzése, felhasználása és elszámolása körültekintő, következetes munkát követel minden szintű parancsnoktól és anyagnem felelős szakszolgálatok beosztottjaitól.

A hadtápszolgálatban dolgozók zöme becsületesen, fáradságot nem kímélve dolgoznak a harcalkézség és harcalképzés hadtápbiztosításának magasabb színvonalon történő végrehajtásáért. Odaadó tevékenységet fejtenek ki annak érdekében, hogy az anyagi ellátás színvonala, az élet- és munkakörülmények lehetőségei mind eredményesebben fejlődjenek és biztosítva legyenek. Ennek jegyében igyekeznek beosztottaikat, alárendeltjeiket oktatni, nevelni és tanítani.

A becsületes munka mellett néhány alegységparancsnok, a hadtáptisztek és tiszthelyettesek egy részének tárgyi ismeretei alatta vannak a jelenlegi követelményeknek. Alacsony színvonalú a munka szervezése, nem biztosítják a tevékenység szervezettségét, így a munka több helyen koordinálatlanul — tele spontán elemekkel — folyik.

Különösen sok problémát jelent a fiatal tisztek és tiszthelyettesek egy részének szakmai felkészületlensége, de az idősebb tisztek részéről (a vezetők részéről) hiányzik a kellő segítségnyújtás is. Mindennek következtében elmarad a nevelés a szakmába, a mesterségbe való bevezetés. Így nem egyszer maguk a fiatal emberek is részeseivé válnak a helytelen cselekedeteknek.

Az ellenőrzéseket nem hajtják végre időben, kellő tartalommal, többnyire nézelődés, látogatás, stb. tapasztalható az igényes elszámoltatás

helyett. Egyre többször tapasztalható, hogy az okmányok ellenőrzése, az elszámoltatás nem kerül végrehajtásra, úgy, ahogyan azt a szabályzatok megkövetelik.

Tapasztaltuk továbbá, hogy az ellenőrző és ellenőrzött sorsközösséget vállalnak, melynek következtében nem tárják fel a meglévő fogyatékosságokat. Különösen sok a probléma a ruházati anyagok ellenőrzése területén, elsősorban az alegységek vonatkozásában. Néhány példa:

Az elmúlt években egyik egységnél a ruházati szolgálat főnöki teendők átadását nem megfelelően készítették elő, azáltal, hogy a nyilvántartásokat nem vezették naprakész állapotban, az egység ruházati raktárának rendjét nem tartották fent, az alegységek ruházati készleteit és azok nyilvántartását nem ellenőrizték huzamosabb időn keresztül, az elszámoltatásokat az alegységek irányába elhanyagolták, melyeknek következtében az átadás során csak a ruházati raktárban 58 000 Ft hiányt állapították meg. A magasabbegység ruházati szolgálat főnök több napos helyszíni munkájának eredményeként sikerült a fenti összeget 46 000 Ft-ra leszűkíteni a nyilvántartásokban tapasztalt hiányosságok korrigálásával és nem utolsósorban a helytelen kompenzálások kijavításával.

Előfordultak olyan esetek is már, hogy az alegységek kötelező elszámoltatásának elhanyagolása következtében a magasabbegység által végrehajtott bizottsági ellenőrzések során alegységeknél ruházati anyagokban és felszerelésekben 6000—12 000 Ft értékű hiányokat állapítottunk meg. Ezen összegnek esetenként 50—60%-a sorállomány által használt anyagok elvesztéséből, rongálódásából, a 40—50%-a az alegység szolgálatvezető gondatlanságából, hanyagságából adódott. De volt már példa, hogy ilyen nagy összegű kár keletkezését (szd., üteg) raktárban fedtünk fel, melyért egyetemlegesen az alegység pk-a és szolgálatvezetője volt a felelős, kötelmeik elmulasztása következtében.

Volt olyan eset is, amikor az egység PK HTPH a kötelező ellenőrzések végrehajtása során az alegységek tételes elszámoltatásakor az egyik alegységénél 20 000 Ft kárt állapított meg, melyből 12 000 Ft a ruházati anyagokban keletkezett.

De tapasztaltuk a fenti eseteknek fordítottját is — csak ezek ritkábban fordulnak elő —, hogy az ellenőrzések, elszámoltatások nagyon precíz és példás anyagi helyzetet, anyagi fegyelmet és rendezett nyilvántartásokat találnak egység ruházati raktárakban és egyes jól vezetett alegységek készleteiben.

Ha az évek folyamán keletkezett anyagi károk mennyiségét vizsgáljuk, általában az a tapasztalat, hogy ha egyik évben valamelyest kevesebb vagy több, ugyanakkor a másik évben is többségében megközelítő adatok jelentkeznek a károk mennyiségében. Természetesen ez nem minden szolgálati ág anyagára általánosítható. Pl. a magasabbegység ruházati anyagában keletkezett hiányokban több év óta 5—20%-os eltérések vannak plusz—mínusz vonatkozásban. Általában évente ruházati anyagokban 400—500 ezer Ft között mozog a keletkezett károk értéke, mely az évi ruházati illetménynek közel 2%-át teszi ki.

A tapasztalt hiányosságok legalapvetőbb okai:

— legtöbb helyen a kötelező ellenőrzések teljesítése valamennyi szinten elmarad a szabályzatokban rögzített követelményektől;

— a végrehajtott ellenőrzések egy részénél nincs következetes elszámoltatás, számonkérés, tételes anyagmegszámolás, illetve lemérés;

— a nyilvántartások és okmányok vezetése, azok kezelése nem naprakész, azok alapján a készletek mennyiségéről, több esetben még a minőségéről sem lehet meggyőződni;

— az anyagok tárolására, karbantartására, megóvására kevés gondot fordítanak, aminek következtében mennyiségi és minőségi károsodások, hiányok keletkeznek;

— a keletkezett károk berendezését a megszabott határidőn belül nem rendezik, a felelősségrevonásokat elhanyagolják, vagy sokkal alacsonyabb, mint az elkövetés mérve, sőt esetenként el is marad;

— esetenként tapasztalható az anyag iránti közömbösség, felelőtlenység, nemtörődömség, nemcsak a sorállománynál, hanem a hivatásos és továbbszolgáló állománynál is;

— nincs minden esetben és nem folyamatos az állomány anyag iránti megbecsülésének oktatása, nevelése irányában kifejtett tevékenységnek kellő tartalma és hatása;

— az anyagi fegyelmi helyzetet és annak alakulását többségében elszigetelten kezelik, azt csak az anyagi szolgálatban levők ügyének tekintik, nem pedig az egység általános fegyelmi helyzetével összefüggésben kezelik.

Ez teljesen helytelen felfogás. Egy egységnek az általános fegyelmi helyzetével szorosan összefügg az anyagi fegyelmi helyzete, attól elválasztani nem lehet. Ahol jó az általános katonai fegyelem, ott nincs különösebb baj az anyagi fegyelem vonatkozásában sem, de ugyanez érvényes fordított arányban is.

Az anyagi fegyelem megszilárdítása terén elért eredmények

Az anyagi fegyelem megszilárdításával évek hosszú során, szinte szünet nélkül foglalkozunk. Azonban ez a tevékenység nem mindig kelő intenzitású, kellő eredményű és nem utolsósorban kellő ráhatású. Az anyagi fegyelem megszilárdítása érdekében adta ki a seregtestparancsnok is 1972-ben a 055. számú parancsát. A kiadását szükségessé tette az akkori anyagi fegyelem meglazulása, az egyes egységeknél felmerült nagymérvű anyagi eszközök eltulajdonítása, hanyag kezelésből eredő értékcsökkenések és mások. A kiadott parancs értelmében az egész seregtest területén lázas tevékenység indult be az anyagi fegyelem szilárdabbá tétele érdekében. Az eddigi munka során többségében sikerült a parancsnoki (vezetői) állományt az anyagi vonatkozású problémák oldalára állítani és szemléletükben megváltoztatni azt, hogy az anyagért kizárólag csak a hadtáp és az anyaggal rendelkező más szolgálati ágak tisztjei (vezetői) a felelősek. Napjainkban már esetenként intenzívebben foglalkoznak parancsnokaink az anyagi kérdésekkel, az anyagok megőrzésével, elszámoltatásával. Helyenként minden

előjárói külön intézkedés nélkül, önállóan intézkednek és végrehajtják az állomány anyagának felmérését egy adott gyakorlatról való visszatérés után és a szükséges intézkedéseket megteszik, a káreljárások lefolytatásának végrehajtását megkövetelik.

Az anyagi fegyelmi kérdésekkel és a gazdálkodás helyzetével, alakulásával mind több parancsnok foglalkozik, aminek következtében egyes parancsnokok igen jó gazdái az egységnél folyó anyaggazdálkodás irányításának, az anyagi fegyelem megszilárdításának. A gazdálkodás szemléletét magukévá teszik és igyekeznek helyenként és időszakonként a gazdaságosság érdekében is tevékenykedni.

Parancsnoki beszámoltatások keretében az egységparancsnokok részletesen beszámolnak az egységük anyagi fegyelmi helyzetéről, az e téren kifejtett tevékenységükről, tett intézkedéseikről és elért eredményekről, nem utolsósorban az egységük gazdálkodásának helyzetéről, állásáról.

Magasabbegység pártbizottsági ülésén és pártalapszervezetek ülésein minden évben külön napirendi pontként szerepel a gazdálkodás és anyagi fegyelem kérdéseinek megbeszélése, megvitatása. Ezen napirendi pontok megvitatása alkalmával sokoldalú segítségnyújtás nyilvánul meg a gazdálkodás és anyagi fegyelem szemléletbeni jó irányú változtatásában, az anyagi felelősségérzet kiszélesítésében. Helyes következtetések levonásával és konstruktív javaslatokkal hosszabb távon biztosítják e téren meglévő hiányosságok felszámolásának lehetőségeit.

Az egység PK HTPH-ek az előírt kötelező ellenőrzéseket kezdik mind körültekintőbben megszervezni és az MNHF 4. sz. utasításában foglaltakat maradéktalanul betartani. Az ellenőrzésre kötelezett személyeket az ellenőrzési feladataik végrehajtásáról beszámoltatják. A hadtáp szolgálati ágak főnökeivel hatékonyabbá teszik az alegységek tételes elszámoltatását, aminek eredményeként egyes helyeken a károk csökkentek. Pl. azon alegységnél, ahol a PK HTPH előző évben 20 000 Ft hiányt fedezett fel, ugyanott egy év múlva a fenti összeg 25⁰/₁₀-ára csökkentek a hiányok már.

Ruházati anyagok ellenőrzése, leltározása, elszámoltatása terén végrehajtott hatékonyabb tevékenység következtében az évente keletkező hiányok magasabbegység viszonylatában még hullámzó eredményeket mutatnak, azonban mégis az tapasztalható, hogy már 2 éven keresztül alapvetően az összkárokból nem sok eltérés van. Az anyagok erőszakos megrongálódásából, vagy konkrét, bizonyítható eltulajdonításából adódó anyagi hiányok száma és összértékének mennyisége csökkenő tendenciát mutat.

Az egységek az anyagi fegyelem megszilárdítása érdekében több olyan olyan rendszabályt és követelményt foganatosítanak, melyeket egyéb szabályzatok, utasítások már rögzítenek, de mivel ezek több helyen lehettek fel, ezért ezeket igyekeztek egy csokorba szedni. Ezek:

- nyilvántartások naprakész vezetésének folyamatos biztosítása;
- mindennemű anyagnak személyhez, konkrét felelőshöz való költése;
- okmány nélkül anyagok kiadásának megtiltása;
- tárolt anyagok biztonságos megóvásának és őrzésének folyamatos biztosítása;

- raktárvezetői teendők jegyzőkönyvi átadása-átvételének végrehajtása;
- anyagkezelőknek mindenkor rátermett személyeknek a kijelölése;
- laktanyán kívülre és vissza csak okmányilag szállíthatóak az anyagok;
- anyagbeszerzéseket csak az arra hivatott személyek hajthatják végre;
- beszerzéseket tervszerűen, nagykereskedelemből és más vállalatoktól szerződéses alapon kell biztosítani és végrehajtani;
- számláknak PK HTPH által történő záradékolásának végrehajtása;
- mosatási anyagoknak állandó számolással történő átadása-átvétele;
- káreljárások szabályzat szerinti időbeni lefolytatása, a talált hiányosságok megszüntetése, végleges lerendezése;
- szállítások gazdaságosságának biztosítása;
- fiktív előtalálási jegyzőkönyvek megszüntetése ellenőrzések által feltárt hiányosságok lerendezésére;
- ellenőrzések napiparancsban történő rögzítése, végrehajtási idővel és bizottság tagjainak jelölésével;
- alegységek szigorú elszámoltatásának végrehajtása;
- ellenőrzésre kötelezett személyek ellenőrzési feladatainak maradóéktalan végrehajtásának biztosítása;
- mindennemű anyagi visszaélés lehetőségének megelőzése, kialakulásának megakadályozása.

Összegezve: az anyagi fegyelem tekintetében az eddigi ellenőrzések tapasztalatai azt igazolják, hogy csökkennek a káresetek számai és egy-egy káreset összecsúszása is. Magasabbegység összköltségvetéséhez viszonyítva 4 és 5 ezrelék között mozog, amely értékét tekintve nem jelentős összeg.

A káresetek megítélését nehezíti az a körülmény, hogy a csapatoknál nincs minden szolgálati ág anyagára káló norma megállapítva, a különböző természetes veszteségek fedezésére. Ez különösen érezteti hatását a ruh. szolgálatban, ahol ugyanis az 5 évvel ezelőtt átvett bármilyen anyagnak jelenleg is annyinak kell lenni, akár értékes, akár pár forintot érő anyag is, mindaddig, míg selejtezését végre nem hajtják. Ez elgondolkoztató, annál is inkább, mert e téren jelenleg kimutatható, általában a más anyagokhoz viszonyított magas károk összege sokban csökkenthető lenne.

Ennek ellenére a parancsnokok többsége igényes a károk megítélésére, a vétkesség arányának meghatározására tekintetében, és mind több helyes határozatokat adnak ki a károk megtérítésére vonatkozóan. Az összes körülményeket figyelembe véve helyesen alkalmazzák az előzetes mérséklés elvét, valamint a sorállománynál alkalmazható törlési lehetőségeket. Nincs meg az elvárható fejlődés alakulatoknál a káresetek kivizsgálásában, a kártérítési eljárások lefolytatásában. Emiatt ellenőrzések során több törvénysértő határozat hatályon kívül helyezésére kellett in-

tézkedni korábbi időszakban. Több alakulatnál nem kielégítő a sorállomány tájékoztatása a káreljárással kapcsolatos kötelességeiről és jogairól. A kártérítési határozatok kiadásánál nem minden esetben tüntetik fel, hogy a befolyt összeget milyen célra lehet felhasználni, milyen költségvetési tételen kell jóváírni, illetve a keletkezett kárt milyen anyagi és pénzügyi forrásból kell helyreállítani, pótolni.

Az anyagi fegyelem megszilárdítása érdekében célszerű alkalmazni a már gyakorlatban bevált jó módszereket és gyakorlati végrehajtásokat, amelyeket ellenőrzéseink során meg szoktunk valósítani.

Az ellenőrzés alapvető követelménye, hogy az ellenőrzött egység egész hadtáp szolgáltatát fogja át és terjedjen ki az egység fenntartásához szükséges valamennyi részterületre (anyagtervezés, beszerzés, szállítás, üzemeltetés, tárolás, javítás, karbantartás, nyilvántartás, elszámolás). Az ellenőrzésnek mind ezen területeknek a komplex vizsgálatára kell, hogy irányuljon. Ahhoz, hogy az egységeknél az anyagi fegyelem megszilárduljon következetes, hatékony ellenőrzési rendszert kell kialakítani és ennek betartását folyamatosan meg kell követelni.

Helyszíni ellenőrzéseket minden esetben a központi raktárak anyagkészletének azonnali felméréseivel (leltározásával) kezdjük. Ezek után néhány kiválasztott alegység anyagainak felmérését végezzük és ezek befejeztével történik meg az okmányok, nyilvántartások ellenőrzése, a talált készletek összevetése a nyilvántartások adataival.

Minden alkalommal csak azokat a kérdéseket vizsgáljuk, amelyekben fennállhatnak a visszaélések lehetőségei, amelyek az adott egység állományának létkörülményeit, élet- és munkafeltételeinek javítását elősegítik, vagy akadályozzák. Mint főkérdésként a harcalkészültség és a kiképzés hadtápbiztosításának maradéktalan megvalósítását kell az ellenőrzés végrehajtásának középpontjába állítani. Hangsúlyozni kívánom, hogy a gazdálkodási tevékenység vizsgálatakor elsősorban a hosszabb távon ható tendenciák megvalósítására kell összpontosítani a figyelmünket.

Nagyon fontos, hogy egy adott egység gazdálkodásáról, anyagi fejelemli helyzetéről mindenkor főbb mutatókban tisztában legyünk. Ehhez megfelelő informáltsággal kell rendelkezünk. Az információgyűjtésben és továbbításban vannak esetek, amikor azokat soron kívül kell szolgáltatni, vagy bekérni, annak érdekében, hogy mielőbbi intézkedések, döntések szülessenek. Pl. anyagi visszaélésekről, vagy nagyobb mérvű megrongálódásról azonnali jelentést kell kérnünk.

Az információszerzés legközvetlenebb módszere a helyszíni ellenőrzés végrehajtása. A gazdálkodás tervezésében és az elszámolások rendszerében bekövetkezett változások hatására megnőtt a helyszíni ellenőrzések során szerzett információk jelentősége. Ebből adódik, hogy az ellenőrzések során fokozottabban folytatunk a gazdálkodás eredményességét, a lehetőségek kihasználtságának fokát és az ellátottságot tükröző elemzéseket. Alapelvnek tekintjük, hogy a gazdálkodás eredményességét legjobban a katonák ellátottsági színvonalán keresztül lehet mérni. A feltárt hiányosságok megszüntetésére már a helyszínen intézkedéseket teszünk, sőt a rövid időn belül megszüntethető hiányosságokat az ellenőrzés ideje alatt kijavítatjuk. Ellenőrzés befejeztekor tájékoztatjuk meg-

állapításainkról a parancsnokot is, megbeszéljük a végrehajtandó feladatokat, elmondjuk javaslatainkat.

Az egységek által végrehajtásra kerülő belső ellenőrzéseiket célszerű lehetőleg komplexszerűen végrehajtani, azaz egy-egy alegységnél mindennemű anyagra egy időben kell kiterjeszteni az ellenőrzést. Ezek a komplexszerű ellenőrzések egységesebb képet adnak az aeg. állományának anyaghoz való viszonyáról, a karbantartás, a javítás helyzetéről, az anyagi fegyelemről.

Az egység PK HTPH-ek kötelező negyedéves ellenőrzéseit célszerű minden esetben a szolgálati ág főnökeinek bevonásával végrehajtani. E módszer megválasztásánál egyik, vagy egyes másik szolg. ágnál mélyrehatóbban lehet egyes részterületeket megvizsgálni, melynek kapcsán a feltárt hiányosságok, vagy esetenként ki nem használt lehetőségek a szolg. ág jóirányú és eredményesebb fejlődését elősegíthetik.

Egység viszonylatában a nyilvántartások és okmányok ellenőrzését úgy célszerű ütemezni és végrehajtani, amikor az anyagokban nagyobb mozgások várhatók, illetve voltak, pl. vételezéskor, anyagleadáskor, leszerelés és bevonulás alkalmával, valamint végrehajtott gyakorlatok után. Ez esetben az ellenőrzések eredményét a nyilvántartások „záradékok és feljegyzések” című fejezetbe rögzíteni kell esetenként, amikor a helyzet úgy kívánja — elsősorban alegységek ellenőrzésekor — jegyzőkönyvet is célszerű felvenni, a tapasztalatokat abban rögzíteni. Igen fontos feladat, hogy a nyilvántartások és okmányok ellenőrzése lehetőleg a pénzügyi szolgálat bevonásával kerüljön végrehajtásra.

A PK HTPH-nek naponta igen sokrétű és sokirányú tevékenysége van és éppen ezért az MNHF és a MN PÜF 10. sz. közös utasításukban engedélyezték, hogy a szolg. ágak által vásárolt anyagok számláinak anyagnyilvántartásba történő bevételezésének ellenőrzési jogát a HTPH a szolgálatiág-főnökökre is átruházhatja. Az elv helyes és jó, de minden HTPH-nek nagyon meg kell gondolni, kinek célszerű és lehetséges e jogot átengedni. A mindennáron való átruházástól nagyon óvakodni kell.

Az alegységek anyagkészletének és nyilvántartásának ellenőrzését egységparancsban szabályozottak szerint kell végrehajtani. Ezeket az ellenőrzéseket a PK HTPH-nek, a szolg. ág főnökeinek és az érintett alegység parancsnokának bevonásával legcélszerűbb végrehajtani. Észrevételek minden esetben a nyilvántartási könyvben rögzítendőek. Az ellenőrzésnél főszempontnak kell tekinteni, hogy a feltárt hiányosságok megszüntetésére a helyszínen azonnal intézkedések történjenek.

A tervekben rögzített ellenőrzésektől eltérően esetenként és időszakként célszerű és szükséges váratlan, szűrőpróbaszerű, azaz egy-egy részterület, vagy kiemelt kérdésnek az ellenőrzése. Ezzel a módszerrel sok tekintetben eredményes és jó tapasztalatokat tudunk szerezni a gazdálkodás helyzetéről és az agi. fegyelem időnkénti állásáról.

Minden ellenőrzés alkalmával célszerű vizsgálni a korábban keletkezett károk lerendezésének helyzetét, mert ezzel elejét lehet venni, hosszú hónapokra, esetenként évekre elnyúló és rendezetlen kárügyek elszaporodásának.

A keletkezett károk vizsgálatánál mindenkor igyekezni kell a reális döntések meghozatalára. Döntésekből tükröződjön a felelősség arányában

akár fegyelmi, akár anyagi elmarasztalásoknak hozatalára tett javaslatok realitása. Törekedni kell arra, hogy ezen elmarasztalásoknak nevelő hatása is legyen az elkövetővel és a közösséggel szemben is.

Még lehetne néhány jó módszert közreadni, de ezzel is úgy érzem, hogy egyes kérdésekben sikerült újat, vagy ha azt nem is, de új fogásokat adni az anyagi fegyelem megszilárdítását elősegítő tevékenységek megvalósításához.

Az ellenőrzések hatékonyabb végrehajtása érdekében, valamint az anyagi fegyelem megszilárdítása elősegítése céljából nagyon szükségzerű és célszerű volna már egy egységes és minden területet átfogó ellenőrzési utasításnak a megjelentetése. A jelenlegi ellenőrzési feladatok anyai helyen vannak szabályozva és a végrehajtásuk sem mindenütt egyértelmű. Ezzel megszűnne az a módszer, hogy sok esetben mindenki mindent ellenőriz, de kevés eredményességgel.

További feladataink az anyagi fegyelem megszilárdítása érdekében

A legfontosabb feladat továbbra is az ellenőrzés fontosságának és szükségességének megértése és az idevonatkozó utasítások és parancsok szellemében való végrehajtása. Az anyagi fegyelmi helyzet szilárdítását nem kampányfeladatnak, hanem folyamatos, következetes munkának kell felfogni. A végrehajtást konkrét feladatsabással, átgondolt tervező-szervező munkával, tartalmas és célirányos ellenőrzéssel lehet megoldani. A hadtáp tiszték az anyagi fegyelem összproblémáját személyesen értsék meg, ne tegyék más asztalára, a végrehajtás feltételeit nekünk kell megoldani. Alapgondolat a rend, a fegyelem, a szervezettség további helyreállítása és biztosítása a harckészültségi és kiképzési feladatok eredményes végrehajtása érdekében.

Az eddig elért anyagi fegyelmi helyzet azt bizonyítja, hogy erőfeszítéseink, a kiadott parancsok és utasítások értelmében nem voltak hiábavalóak. Mindazok amiket tettünk több vonatkozásban eredményesek voltak és többségükben biztosítják az anyagi fegyelem megszilárdításának további lehetőségeit. Az anyagi fegyelmi helyzetünket jelenleg az jellemzi, hogy kezdenek kibontakozni és megteremtődni azok a lehetőségek, amelyekkel a jövőben hatékonyabb eredményeket tudunk elérni.

A már eddig érvényben levő intézkedéseknek, utasításoknak és parancsoknak az ellenőrzések terén való további érvényben tartása, előírásaiknak végrehajtás szempontjából való maradéktalan betartása.

Időnként végrehajtott ellenőrzések, anyagleltározások eredményei alapján az idevonatkozó előjárói parancsok szellemében a törzsekben, tiszti gyűlések keretében az anyagi fegyelem értékelésének megtartása, különböző szükséges rendszabályok foganatosításával.

Az ellenőrzések végrehajtásában a differenciáltság biztosításának érvényre juttatása. Ez alatt értem azt, hogy egyrészt az ellenőrzés területén kiválasztani mindig a súlyfeladatokat, valamint azt, hogy ahol a gazdálkodás ismeretem szerint megnyugtató, ott kevesebb időt ellenőrzők, másutt ezzel szemben jóval többet a következetesség betartásával.

Az okmányrevízióra és az anyagok meglétének ellenőrzésére fokozottabb gondot kell fordítani. Biztosítani kell, hogy az egyes laktanyákban

levő több egységnél és alegységnél, ugyanazon anyagoknál a leltározásokat minden esetben egyszerre hajtsák végre.

Az anyagi fegyelem és a gazdálkodás kérdéseinek pártbizottsági ülésen és taggyűléseken való értékelésének megvitatására minden évben szükség van. Az e téren eredményeket felmutató egységek és személyek tevékenységének elismerésére, további eredmények eléréséhez való felhasználása igen eredményes lehet.

Továbbra is fokozottabb mértékben kell biztosítani és megkövetelni az ellenőrzésre kötelezett személyek feladatainak maradéktalan és eredményes végrehajtását.

Nagyobb gondossággal és körültekintéssel kell biztosítani az anyagi szolgálatba kerülő tiszthelyettesek és katonák kiválasztását és az anyagok megőrzését.

Mivel a legtöbb probléma a ruházati anyagok és felszerelések területén merül fel, ezért e téren az *anyagi fegyelem megszilárdításának érdekében javaslom megvalósítani*, illetve engedélyeztetni:

— nagyobb területre kiszélesíteni a sorállomány leszerelésekor elvihető anyagok mennyiségét, ezzel sok felesleges anyagtól és gondtól szabadítanánk meg alakulatainkat;

— valamilyen formában és csak bizonyos megkötöttségű anyagokra vonatkozóan a kálónormához hasonló engedmények, illetve lehetőségeknek a bevezetését;

— a kantinokban árusított legénységi ruházati cikkeknek és felszereléseknek a vásárlási értékét a sorállományra HTK-zható 50⁰/₀ értéknek megfelelően megállapítani és ezáltal ezen anyagok kötelező megvásárlásának elrendelését. Ezen anyagokra vonatkozóan az alegységeknél a kötelezvények és HTK-előírások (káreljárások) megszüntetését. Ezzel nagy mennyiségű felesleges papír- és idegölő munkától szabadítanánk fel sok embert;

— célszerű volna a kantinokban árusítható ruh. anyagokat és felszereléseket az egységek raktáraiból bizományi jelleggel, 50⁰/₀-os térítési árral biztosítani;

— a jelenlegi HTK-rendszerünk a sorállomány irányában több vonatkozásban sok humánus vonást tartalmaz, amely megítélésem szerint egyenlőre nem teljes mértékben segíti elő az anyagi fegyelem megszilárdítását. A katonák irányába általában alkalmazható nagy leírási kedvezmény, nem serkenti és nem ébreszti fel a katonák többségében az anyag iránti felelősségérzetet.

Az anyagi fegyelem megszilárdítása a hadseregben igen sok személyt és szervezetet foglalkoztat. Éppen ezért javasolnám, hogy e cikk megjelentetésével a témát ne zárjuk le, hanem a szerkesztőség tegye lehetővé, hogy mások is fejtsék ki véleményüket. Tegyük meg általuk szükségesnek ítélt javaslataikat, hogy ezáltal is nagyobb és hatékonyabb eredményeket tudjunk elérni az anyagi fegyelem megszilárdításának irányában kifejtendő tevékenységeinkkel.